ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา)

Learning Happiness of Students in the Demonstration School of Silpakorn University (Secondary)

Received: July 31, 2025
Revised: August 14, 2025
Accepted: September 15, 2025

วัลลภา วงศ์ศักดิรินทร์*
Wanlapa Wongsakdirin

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) 2. เพื่อเปรียบเทียบความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) โดยจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) จำนวน 280 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test Independent) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้ ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านความพึงพอใจในการเรียน และด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับมาก 2. ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) เมื่อจำแนกตามเพศ ไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ : ความสนใจใฝ่เรียนรู้/ ความพึงพอใจในการเรียน/ การเห็นคุณค่าในตนเอง

*อาจารย์ประจำหน่วยแนะแนว โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา)
Guidance Teacher, The Demonstration School of Silpakorn University (Secondary), Thailand
Corresponding Author E-mail Address: wanlapa2824@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were 1. to study the level of Learning Happiness of students in The demonstration school of Silpakorn University (Secondary). 2. to compare of Learning Happiness of students in The demonstration school of Silpakorn University (Secondary) classified by sex level. Research Sample were students in school students, The Demonstration school of Silpakorn University (Secondary) 280 students derived by stratified random sampling technique as distributed by sex. Instruments used to collect data was questionnaire constructed by the researcher. Data were analyzed for Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test Independent. The results found that : 1. Learning Happiness for students, The Demonstration school of Silpakorn University were at a high level. 2. Learning Happiness for students, The Demonstration school of Silpakorn University as classified by sex level were not statistical difference.

Keywords : Interest in Learning/ Satisfied in Learning/ Self-esteem

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงด้านวัตถุและจิตใจของคนในสังคม โดยต้องรู้จักปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงซึ่งก่อเกิดความทุกข์อย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ปัญหาดังกล่าวจึงเกิดขึ้นกับคนทุกเพศทุกวัย วิมลยา เนื้อทอง (Nuathong, 2018) จากการสำรวจในปี 2563 พบว่าคนในประเทศไทย มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ย อยู่ที่ 33.53 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาตามเพศพบว่า คะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิตของเพศชายสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยเท่ากับ 33.80 เพศหญิงมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยเท่ากับ 33.27 แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีความสุขมากกว่าเพศหญิง เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบหลัก พบว่า เพศชายมีสมรรถภาพของจิตใจแข็งแกร่งกว่าเพศหญิงอย่างเห็นได้ชัดเจน

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ และคุณภาพของคนในชาติให้เข้าสู่โลกในยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ ในส่วนของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การศึกษาจึงเป็นกระบวนการสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม โดยต้องจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ปานทิพย์ พอดี (Pordee, 2021) การส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม กานต์ฤทัย ชลวิทย์ (Chonwit, 2010) เป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างความสุข ให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความพึงพอใจ

และสนุกสนานในการเรียน อีกทั้งผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทำให้ต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง บางครั้งอาจแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบไม่พึงประสงค์ เช่น อารมณ์ไม่มั่นคง ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ อาการซึมเศร้า การบูลลี่ การปรับตัวกับเพื่อน ปัญหาการเลือกอาชีพและการเรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักถึงสาเหตุของปัญหา เพื่อแก้ไขและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุข โดยการให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน “เรียนดี มีความสุข” ตามนโยบายขับเคลื่อนของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งการเรียนการสอนจำเป็นต้องเริ่มจากความสุขทั้งผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครอง เมื่อมีความสุขเกิดขึ้นจะส่งผลให้การเรียนดีขึ้น ดำเนินกิจกรรมร่วมกับเพื่อนและผู้อื่นอย่างมีความสุขมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนรู้ พบว่า ความสุขสามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ในโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีการเสริมสร้างความสุขในการเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างความมั่นใจที่ดีขึ้น มีสุขภาวะที่ดี มีความสำเร็จในชีวิตและการทำงานในอนาคต สิริกุล กิตติมงคลชัย (Kittimongkolchai, 2019) ซึ่งด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของความสุขในการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้อย่างมีความสุขจะมีลักษณะพฤติกรรมในทางบวกต่าง ๆ อาทิ อยากที่จะเรียนอยู่เสมอ กระตือรือร้นในการเรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ สนุกที่จะได้เรียนรู้กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จ นอกจากนี้ยังส่งผลให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี และสามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตได้อย่างเหมาะสม โดยความพึงพอใจในการเรียน เป็นอีกส่วนหนึ่งของความสุขในการเรียนรู้ สำราญ สิริภคมงคล (Siriphakhamongkhon, 2011) ให้ความหมายความพึงพอใจในการเรียนไว้ว่า ความสุขในการเรียน คือ ความรู้สึกที่แสดงออกถึง ความพึงพอใจต่อการเรียน และมการตอบสนองตอบการเรียนในทางบวกอันเป็นผลมาจากคุณลักษณะภายในตนเอง และการได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในการเรียน นอกจากนี้ตัวแปรที่น่าจะเกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนคือ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังค้นหาตนเอง มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการด้านต่าง ๆ จึงอาจทำให้วัยรุ่นไม่เชื่อมั่นคุณค่าที่มีอยู่ในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองทำให้บุคคลมีความสุขมากขึ้น เป็นตัวของตัวเอง สามารถรับแรงกดดันจากสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Maslow, 1970) ซึ่งทำให้เกิดความสุขในการเรียนรู้อย่างแท้จริง นอกจากนี้การศึกษาความสุขในการเรียนรู้โดยกำหนดเพศ เป็นตัวแปรในการวิจัยของ คู่บุญ ศกุนตนาค (Sakuntanak, 2009) ศึกษาผลของความสอดคล้องระหว่างแบบการเรียนกับแบบการสอนที่มีต่อความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า เพศต่างกัน มีผลต่อความสุขในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศเป็นตัวแปรที่แสดงความหมายในลักษณะที่คนทั่วไปรับรู้ได้ตรงกัน ความแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง เป็นตัวแปรที่แสดงถึงความแตกต่างกันของพฤติกรรม อารมณ์ ความรู้สึก ดังนั้นเพศแตกต่างกันอาจส่งผลให้ความสุขในการเรียนรู้แตกต่างกัน ขนิษฐา บุญมาวงษา (Boonmavongsa, 2018) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) เป็นโรงเรียนในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นแหล่งปฏิบัติการทางการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ พัฒนาทางการศึกษาเพื่อสร้างเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถในการทำงาน รู้จักใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม มีทักษะแก้ปัญหา มีภาวะผู้นำ สืบสานวัฒนธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จัดรูปแบบการศึกษาในระบบตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เปิดการเรียน

การสอนในระดับมัธยมศึกษา ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในการขับเคลื่อนนโยบาย “เรียนดี มีความสุข” เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงสำคัญในการพัฒนานิสัยทางอารมณ์และสังคม เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเพื่อน ปัญหาการเรียน ปัญหาการปรับตัว จากข้อมูลศูนย์จิตวิทยาให้คำปรึกษาและแนะแนวการศึกษาให้นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) ทำแบบประเมิน SDQ ในด้านอารมณ์ความประพฤติ อยู่ไม่นิ่ง ความสัมพันธ์กับเพื่อน สัมพันธภาพทางสังคม ประเมินผลกระทบต่อบุคคลรอบตัว และแบบประเมินความเครียด พบว่า นักเรียนบางส่วนมีความกังวลในเรื่องการเรียน ผลการเรียน การศึกษาต่อ รวมทั้งความคาดหวังเกี่ยวกับผลการเรียนจากทางครอบครัว การปรับตัวกับเพื่อน การทำงานกลุ่ม จึงส่งผลให้นักเรียนมีความกังวล และความไม่สบายใจ จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยนี้อาจสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเข้าใจวัยรุ่น รวมถึงพัฒนาส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขเพิ่มขึ้น และอาจเป็นแนวทางให้โรงเรียน สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนตลอดจนเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสุขในการเรียนของนักเรียน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดูแลจัดการให้นักเรียนมีความสุข มีสุขภาพจิตที่ดี สามารถปรับตัวใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) จำแนกตามเพศ

สมมติฐานการวิจัย

ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) ที่มีเพศต่างกัน มีความสุขในการเรียนรู้แตกต่างกัน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความสุข เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา และมีความพึงพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยแห่งการศึกษาเล่าเรียน การเรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย

ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน มีหลายองค์ประกอบด้วยกันที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุข ความพึงพอใจ ดังต่อไปนี้ ความสนใจใฝ่เรียนรู้ พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้หรือเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้นั้น สังเกตได้จากพฤติกรรม ได้แก่ ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้น ผู้เรียนแสดงความเอาใจใส่ รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งยังเกิดความเพลิดเพลินในการเรียน มีความพยายามในการเรียน เข้าเรียนตรงเวลา และพยายามตั้งใจฟัง จดบันทึกอย่างสนใจ

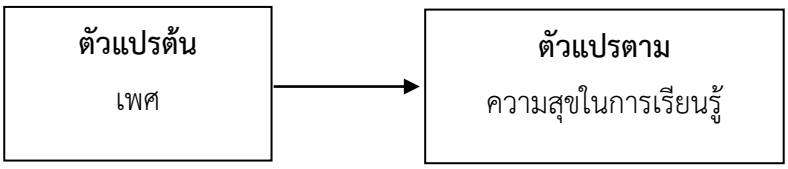
ความพึงพอใจในการเรียน พฤติกรรมของผู้เรียนที่มีความสุขในการเรียนรู้ ได้แก่ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนของตนเอง พร้อมที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น มีความพึงพอใจต่อกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ ของสถานศึกษาด้วยความเต็มใจ รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมกลุ่มในการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดขึ้น

การเห็นคุณค่าในตนเอง พฤติกรรมที่มีลักษณะเห็นคุณค่าในตนเอง ได้แก่ ผู้เรียนเป็นคนอารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส สามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี สามารถยอมรับและพึงพอใจเกี่ยวกับรูปร่าง หน้าตาของตน รวมถึงยอมรับเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง พร้อมที่จะพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น มีความรักและภาคภูมิใจในตนเอง กมล โพธิเย็น (Phoyen, 2016)

นอกจากนี้ ลัดดา หวังภาษิต (Wangphasit, 2010) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบในการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยประกอบด้วย องค์ประกอบด้านนักเรียน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์ และด้านการเรียนรู้ นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านสุขภาพทางกาย และการพัฒนาภายในตน คือ การเห็นคุณค่าในตนเองและศรัทธาต่อการเรียนรู้ มีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม สามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องตามความถนัดและความสนใจของตนเองได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนรู้ โดยการสังเคราะห์แนวคิดของ กมล โพธิเย็น (Phoyen, 2016) และลัดดา หวังภาษิต (Wangphasit, 2014) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ ในปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) จำนวน 935 คน (ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนจากฝ่ายทะเบียนของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) สำรวจเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2566 ปีการศึกษา 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ภาคเรียนที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) จำนวน 280 คน โดยผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณจากสูตร (Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ร้อยละ 5 และสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น โดยการสุ่มแบบง่าย จำแนกตามเพศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ที่ให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คำถามแบบกำหนดตัวเลือก (Forced Choice)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความสุขในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือตามนิยามศัพท์ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 26 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้

ด้านที่ 2 ด้านความพึงพอใจในการเรียน

ด้านที่ 3 ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง

โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนปานกลาง
น้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ข้อความที่แสดงถึงความสุขในการเรียนรู้ หากตอบมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดให้คะแนน 5,4,3,2 และ 1 ตามลำดับ

การแปลความหมายคะแนนของความสุขในการเรียนรู้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ของ (Best, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ในส่วนของแบบสอบถามโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนรู้ เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2. กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ของการวิจัย และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนรวมทั้งสิ้น 3 ท่าน โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) แล้วนำตารางวิเคราะห์ค่า

IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตรคำนวณ จากนั้นผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน

5. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความสุขในการเรียนรู้ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .932

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา)

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 (เดือนมิถุนายน - เดือนสิงหาคม 2566)

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในคาบแนะแนว จำนวน 280 ฉบับ และรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตนเอง และหลังจากรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ พบแบบสอบถามสมบูรณ์จำนวน 280 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100

5. นำข้อมูลทั้ง 280 ฉบับ มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจัดระเบียบลงรหัส และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ เพศ ใช้สถิติความถี่ (f) และร้อยละ (%)

2. การวิเคราะห์ระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามเพศ โดยใช้ t-test (Independent Sample t-test)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับ ของความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) ในภาพรวมและรายด้าน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่าระดับ
1. ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้	3.76	.55	มาก
2. ด้านความพึงพอใจในการเรียน	3.80	.59	มาก
3. ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง	4.08	.76	มาก
รวม	**3.86**	**.55**	**มาก**

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.86, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x}$ = 4.08, S.D. = .76) ความพึงพอใจในการเรียน ($\bar{x}$ = 3.80, S.D. = .59) และด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ($\bar{x}$ = 3.76, S.D. = .55) ตามลำดับ

ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ มีจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 1. ฉันรู้สึกสนุกสนานในการเรียน 2. ฉันมีส่วนร่วมในการเรียน เช่น ตอบคำถาม หรือถามคำถามเมื่อมีข้อสงสัย 3. ฉันมีความกระตือรือร้นในการเรียน เช่น ศึกษาเนื้อหาความรู้ มีการเตรียมตัวในการศึกษาเนื้อหาหรือศึกษาหาความรู้ในแหล่งข้อมูลอื่นนอกเหนือจากที่มีในหนังสือเรียนก่อนเข้าเรียน 4. ฉันมีความเอาใจใส่ต่อการเรียน ให้ความสนใจ และตั้งใจเรียน ขณะที่อยู่ในชั้นเรียน และทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน 5. ฉันมีความรับผิดชอบต่อการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี 6. ฉันมุ่งมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ เช่น การค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียนด้วยตนเอง 7. ฉันเข้าเรียนตรงเวลา 8. ฉันส่งงานหรือการบ้านตรงเวลา 9. ฉันมีความเพียรพยายามต่อการศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าบทเรียนนั้นจะยาก 10. ฉันสามารถแก้ปัญหาในการเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ด้านความพึงพอใจในการเรียน มีจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ 1. ฉันมีความพึงพอใจในผลการเรียน 2. ฉันพร้อมที่จะพัฒนาให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น 3. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ 4. ฉันมีความกระตือรือร้น มองเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกิจกรรมที่ตนเข้าร่วม 5. ฉันมีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงานกลุ่ม 6. ฉันให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม 7. เมื่อฉันทำกิจกรรมหรืองานกลุ่ม ฉันจะแสดงความสามารถของตนเองเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ 8. ฉันพอใจที่ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น เพราะเป็นการช่วยพัฒนาความสามารถของตนเองให้ดีขึ้น 9. ฉันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้งานกลุ่มของตนดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง มีจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ 1. ฉันเป็นคนอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ 2. ฉันสามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวได้เป็นอย่างดี 3. ฉันยอมรับรูปร่าง หน้าตา บุคลิกภาพของตนเองตามที่เป็นจริงด้วยความพอใจ 4. ฉันยอมรับเกี่ยวกับความสามารถของตนเองตามความจริง

5. ฉันพร้อมที่จะพัฒนา และปรับปรุงแก้ไขให้ตนเองดีขึ้น 6. ฉันมีความภาคภูมิใจในตนเอง 7. ฉันมองเห็นคุณค่าของตนเอง มองเห็นจุดเด่นและศักยภาพ

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) จำแนกตามเพศ โดยใช้ t-test (Independent Sample t-test)

เพศ	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ชาย	104	3.95	.55	1.703	.090
หญิง	176	3.80	.56		

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความสุขในการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนเพศชาย และเพศหญิง มีความสุขในการเรียนรู้ไม่ต่างกัน ด้วยโรงเรียนสาธิตฯ ได้ทำการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น การแข่งขันตอบปัญหาภาษาไทย การแข่งขันคณิตคิดเร็ว การจัดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ เช่น การจัดกิจกรรมการแต่งกายเนื่องในวันปีใหม่ การจัดกิจกรรมตลาดนัดนักเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพในด้านต่าง ๆ ที่มีความหลากลาย นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แสดงศักยภาพของตนเอง ได้เลือกทำในกิจกรรมที่ตนสนใจ ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน ค้นพบศักยภาพแห่งตน เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีความสุขในการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้ การศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) ได้แก่ ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านความพึงพอใจในการเรียน และด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง กลุ่มตัวอย่างพบว่า นักเรียนมีความความสุขในการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.86, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้ ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ($\bar{x}$ = 3.76, S.D. = .55) ด้านความพึงพอใจในการเรียน ($\bar{x}$ = 3.80, S.D. = .59) และด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ($\bar{x}$ = 4.08, S.D. = .76)

เมื่อวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) จำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความสุขในการเรียนรู้ไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนฯ จัดการเรียนการสอน กิจกรรม โครงการต่าง ๆ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ จึงส่งผลให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสุขในการเรียนรู้ไม่ต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ ผลการวิเคราะห์ระดับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) จะเห็นได้ว่าตามนโยบายการศึกษาและแนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย “เรียนดี มีความสุข” ของกระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนสาธิตฯ ได้มีการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ ความรู้สึกที่ดี ความรู้สึกทางบวกในการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ รู้สึกมีความสุข สนุกสนาน ซึ่งนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ ได้ให้ความสำคัญของการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยการมาโรงเรียนทันเวลา การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา และให้ความสำคัญในการพัฒนาตนเอง ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม มีความรับผิดชอบต่อการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายมีความเพียรพยายามศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และมีความสนุกสนานในการเรียน สอดคล้องกับ ขนิษฐา บุญมาวงษา (Bunmawongsa, 2018) ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรู้สึกต่อวิชาที่เรียน ด้านความรู้สึกต่อตนเองในการเรียน อีกด้วย นอกจากนี้ กิ่งแก้ว ศิริหล้า (Sirila, 2017) ได้ศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 ที่เข้าโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการดังกล่าว มีความสุขในการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และธารณ์ ทองงอก (Thongngok, 2012) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) ผลการวิเคราะห์รายด้าน สามารถนำผลมาอภิปราย ได้ดังนี้

ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ ฉันเข้าเรียนตรงเวลา นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ ให้ความสำคัญต่อการเข้าชั้นเรียน โดยการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจ ใส่ใจ รวมทั้งแสดงถึงความมีวินัยต่อตนเอง เคารพกฎกติกาการเข้าเรียนอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของบพิตร อิสระ (Isara, 2007) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงสูงสุดจากคุณลักษณะภายในตนเอง นอกจากนี้ ลัดดา หวังภาษิต (Wangphasit, 2014) ได้สร้างแบบวัดความสุข ได้แก่ องค์ประกอบด้านนักเรียน หมายถึง นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เห็นคุณค่าตนเองในการเรียนรู้ และส่วนองค์ประกอบด้านการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนมีการเรียนรู้ที่พัฒนาตนเองอย่างสมดุลและมีเป้าหมายในการเรียนรู้

ด้านความพึงพอใจในการเรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ ฉันพร้อมที่จะพัฒนาให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น พบว่านักเรียนมีความปรารถนาที่จะพัฒนาตนเองให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น เพื่อนำความรู้ ผลการเรียน ไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เช่น ในระดับสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในปัจจุบันระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์หรือคุณสมบัติในการสมัครโดยการนำคะแนน ผลการเรียนไปใช้ประกอบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และนักเรียนมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง สอดคล้องกับ สุชาดา แก้วพิกุล (Keawpikul, 2012) ได้พัฒนาและปรับปรุงแบบวัดความสุขในการเรียน ได้แก่ ความรู้สึกของตนเองในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความพึงพอใจ ความตั้งใจ และความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ความรู้สึกต่อวิชาที่เรียน

หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความพึงพอใจต่อวิชาที่เรียน และสัมพันธภาพกับผู้อื่น หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความพึงพอใจต่อวิชาที่เรียน

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ ฉันพร้อมที่จะพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้ตนเองดีขึ้น นักเรียนโรงเรียนสาธิต ฯ มีมุมมองชีวิตและวิธีคิดเชิงบวกในการพัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ในการยอมรับและพัฒนาตนเอง เพื่อเป้าหมายในอนาคตทางการศึกษาต่อที่สูงขึ้นนำไปสู่การประกอบอาชีพต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชวิทย์ สงวนภัทร์ (Sa-nguanphat, 2014) ได้สร้างแบบวัดความสุขในการเรียน ในด้านความหวังกำลังใจที่จะปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนมีกำลังใจปรับปรุง การเรียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

เมื่อวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) จำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความสุขในการเรียนรู้ไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนฯ จัดการเรียนการสอน กิจกรรม โครงการต่าง ๆ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ จึงส่งผลให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสุขในการเรียนรู้ไม่ต่างกัน สอดคล้องกับขนิษฐา บุญมาวงษา (Boonmavongsa, 2018) ได้ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามเพศ ไม่พบความแตกต่าง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้านได้แก่

1. ข้อเสนอแนะจากผลที่ได้จากการวิจัย จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) มีความสุขในการเรียนรู้ ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านความพึงพอใจในการเรียน และด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยโรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรม ชมรม หรือโครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา “เรียนดี มีความสุข” เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียนรู้ยิ่งขึ้นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ระดับชั้นผลการเรียน เป็นต้น

2.2 ศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา) ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่คือ การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม/ โครงการต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย

เปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่ตนสนใจ และมีความถนัด ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งยังสร้างความสุขในแก่ผู้เรียนอีกด้วย

References

Boonmavongsa, K. (2018). *Learning Happiness of Students of Assumption College Sriracha in Chonburi Province*. [Master's thesis]. Burapha University. (in Thai)

Chonwit, K. (2010). *An Analysis of Learning Styles, Happiness in Learning and Learning to Learn Skill of Lower Secondary School Students*. [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (in Thai)

Isara, B. (2007). *The Development of A Causal Model of Learning with Happiness for Twelfth Grade Students in Bangkok Metropolis*. [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (in Thai)

Keawpikul, S. (2012). *Development of Mathematical Activity in Active Learning using Pair Learning and Brain Exercises to Promote Mathematical Achievement and Learning Happiness of low Achiever Mathayomsuksa II Students.* [Master's thesis]. Srinakharinwirot University. (in Thai)

Kittimongkolchai, S. (2019.) *Development of Happiness Learning Scales of Lower Secondary School Students in Bangkok Metropolis*. [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (in Thai)

Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. (2nd ed.). New York : Harper and Row.

Nuathong, W. (2018). The Level of Happiness in Learning of First Year Students, Faculty of Science and Technology Nakhon Ratchasima Rajabhat University. *Rajamangala University of Technology Srivijaya Research Journal, 10*(3), 424-435. (in Thai)

Phoyen, K. (2016). Learning Management for Happiness of Learning. *Journal of Education Silpakorn University*, *13*(2), 121-131. (in Thai)

Pordee, P. (2021). Learning Model for Happiness (FART). *Journal of Human Society NakhonSi Thumarat Rajabhat University, 11*(1), 78. (in Thai)

Sakuntanak, K. (2009). *Effects of A Match of Learning Styles to Teaching Styles on Students' Happiness in Learning.* [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (in Thai)

Sa-nguanphat, C. (2014). The Results of The Development of The Program Which Enhances Happiness In Learning Based on Contemplative Education For Sophomore Students of Faculty of Education at Kasetsart University, Bangkhen Campus. *Journal of Social Sciences and Humanities Kasetsart University, 51*(1), 50-51. (in Thai)

Sirila, K. (2017). Learning Happiness of Lower Secondary Students under The Secondary Educational Service Area Office 25: Teach Less Learn More Project. *Journal of Industrial Education, 16*(2), 149. (in Thai)

Siriphakhamongkhon, S. (2011). *A Development of Learning Happiness Scales for High School Students.* [Doctoral dissertation]. Chulalongkorn University. (in Thai)

Thongngok, T. (2012). *A Development of Students Learning Happiness Indicator in Pattaya City Schools, Chonburi Province.* [Doctoral dissertation]. Burapha University. (in Thai)

Wangphasit, L. (2010). *A Development of Learning English Model for Enhancing Happiness Learning of Elementary Students at Demonstration Schools Under The Office of Higher Education Commission*. [Doctoral dissertation]. Srinakharinwirot University. (in Thai)